

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lenky Oulíkové a soudců Mgr. Martiny Kotouček Mikoláškové a Mgr. Miroslava Makajeva ve věci

žalobce: **P. I.,**

bytem X

zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
sídlem Legerova 148, Kolín,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 2. 2023, č. j. 025589/2023/KUSK,

takto:

I. **Žaloba se zamítá.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků řízení

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Rakovník (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 15. 4. 2021, č. j. MURA/16911/2021 (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

„prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobce proti provedeným záznamům bodů v evidenční kartě řidiče podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jimiž bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, a provedené záznamy potvrzeny.

2. Žalobce předně namítal, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky. Z předložených rozhodnutí vydaných v obdobných věcech dle jeho názoru vyplývá ustálenost praxe správních orgánů – správní orgány se zabývají způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě byly do bodového hodnocení řidiče zaznamenány body. K žalobě žalobce přiložil rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUCE 20789/2019 SO, rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020, a rozhodnutí Statutárního města Kladna ze dne 18. 3. 2019, č. j. ŘP/741/19-16/Ka. S ohledem na zásadu legitimního očekávání a zásadu rovnosti před zákonem považuje žalobce za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně.
3. Žalobce dále brojil proti názoru žalovaného, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení policie o spáchání přestupku. Dle žalobce nejsou tato oznámení dostatečným důkazem a je třeba je vždy porovnat s rozhodnutími, kterých se týkají. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo z vůli orgánu veřejné moci. Žalobce připustil specifickou povahu rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, dle jeho názoru však ani u něj nelze omluvit jeho případné zákonné nedostatky. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. Z pouhého žalobcova podpisu na pokutovém bloku nelze dovozovat, že by udělil souhlas s takovým způsobem projednání přestupku a s věcnou správností rozhodnutí, na kterou musí dbát správní orgán, a nikoliv přestupce.
4. Za nedostatečnou specifikaci přestupku žalobce považuje, je-li v pokutovém bloku uvedeno pouze „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, pokud je porušením povinností pouze překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci či mimo obec s uvedením, že byl porušen § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu při jízdě mimo obec, nebo § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu při jízdě v obci, anebo § 4 písm. c) téhož zákona v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti stanovené místní úpravou. Za nedostatečné považuje žalobce také to, je-li v pokutovém bloku uvedeno „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“, neboť z vydaného rozhodnutí musí být zřejmé, že přestupce porušil povinnost dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu jako řidič motorového vozidla. Žalobce považuje dále za nedostatečné, pokud je v pokutovém bloku uvedeno „*jízda v pružích, přejíždění pruhů apod.*“, mají-li být porušeny povinnosti plynoucí z § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu. Z rozhodnutí musí být dále zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo možné vyloučit, že byl přestupek spáchán mimo pozemní komunikaci. Údaje musí být v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí přezkoumáno.
5. Žalobce dále namítal nedostatky pokutových bloků ze dne 20. 2. 2020 a ze dne 11. 9. 2020, které dle jeho názoru nepředstavují způsobilé podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalobce tvrdil, že v pokutovém bloku ze dne 20. 2. 2020 není konkrétně vymezena právní kvalifikace protiprávního jednání. Byl označen jen paragraf bez bližší specifikace. Dále bylo uvedeno pouze „361/200“, což je značná vada, která znemožňuje

přesné určení přestupkového jednání a odpovědnosti za přestupek. Zápis rovněž znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci protiprávního jednání. Údaje v kolonce uvádějící právní kvalifikaci jsou částečně nečitelné.

6. Dle žalobce je v pokutovém bloku ze dne 11. 9. 2020 nedostatečně konkrétně uvedena právní kvalifikace přestupkového jednání, která znemožňuje určení jednání, odpovědnosti žalobce a oprávněnosti sankce. Z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsaného jednání a propojení s právní kvalifikací. Právní kvalifikace a porušení právní normy jsou zapsány pouze zkratkovitě. Není jednoznačně vymezeno místo spáchání přestupku, není uveden název obce, název ulice je nečitelný, a chybí číslo popisné či jiný údaj, který by sloužil k bližšímu určení místa spáchání. Není uvedeno, zda byl přestupek spáchán úmyslně či z nedbalosti.
7. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil.

Skutková zjištění plynoucí z obsahu správního spisu

8. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti:
9. Dne 18. 9. 2020 podal žalobce ke správnímu orgánu I. stupně – poté, co mu bylo oznámeno, že ke dni 11. 9. 2020 dosáhl v bodovém hodnocení řidiče 12 bodů – námitky proti všem záznamům bodů v registru řidičů a navrhl, aby správní orgán I. stupně doplnil správní spis o jednotlivá rozhodnutí, kterými byl žalobce uznán vinným z přestupků podléhajících bodovému hodnocení.
10. Součástí správního spisu je výpis z evidenční karty řidiče ze dne 24. 9. 2020 a výpis z bodového hodnocení žalobce ze dne 6. 10. 2020, z něhož vyplývá, že
 - dne 17. 6. 2017 byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu,
 - dne 21. 10. 2017 byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu,
 - dne 31. 8. 2018 byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu,
 - dne 1. 9. 2019 došlo k odečtu 4 bodů,
 - dne 20. 2. 2020 byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu,
 - dne 11. 9. 2020 bylo žalobci zaznamenáno 5 bodů za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.

Posledním ze spáchaných přestupků, tj. dne 11. 9. 2020, žalobce dosáhl celkem 12 bodů.

11. Součástí spisu jsou i jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a kopie pokutových a příkazových bloků týkajících se přestupků, jichž se žalobce dopustil ve dnech 17. 6. 2017, 21. 10. 2017, 31. 8. 2018, 20. 2. 2020 a 11. 9. 2020, které si správní orgán I. stupně vyžádal od orgánů, jež je vydaly.
12. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, odbor služby dopravní policie přípisem ze dne 23. 12. 2020 sdělila správnímu orgánu I. stupně, že nebyly shledány

důvody pro zahájení přezkumného řízení ve věci přestupkového jednání ze dne 11. 9. 2020 řešeného příkazovým blokem.

13. Žalobce se dne 7. 4. 2021 vyjádřil k podkladům pro rozhodnutí. Obecně uvedl, že pokutové bloky musí být vyplněny se všemi náležitostmi. Na bloku musí být uveden popis přestupkového jednání, kdy nepostačí uvést zkratkovitá označení.
14. Správní orgán I. stupně prvostupňovým rozhodnutím zamítl námitky žalobce a současně potvrdil záznamy provedené na základě příslušných pokutových a příkazových bloků. V rozhodnutí rekapituloval pět přestupků, jichž se žalobce dopustil ve dnech 17. 6. 2017, 21. 10. 2017, 31. 8. 2018, 20. 2. 2020 a 11. 9. 2020, a podstatný obsah bloků. Provedl kontrolu záznamů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce), které byly učiněny na základě příslušných oznámení o uložení pokuty. Uvedl, že bloky obsahují všechny potřebné náležitosti pro zaznamenání bodů. Žalobce byl ztotožněn a bloky podepsal, tudíž souhlasil s projednáním v blokovém, resp. příkazním řízení na místě. Rovněž byl správně zaznamenán počet bodů za spáchané přestupky. Správní orgán I. stupně proto konstatoval, že žalobce dosáhl ke dni 11. 9. 2020 dvanácti bodů.
15. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání. Odvolací důvody na výzvu nedoplnil.
16. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění se ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně. Uvedl, že porovnáním jednotlivých oznámení o uložení pokut s doloženými bloky nezjistil žádné rozpory. Správní orgán I. stupně jako orgán evidující bodové hodnocení řidiče dle žalovaného postupoval v souladu s platnými právními předpisy. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval jednotlivými záznamy v bodovém hodnocení řidiče. Konstatoval, že ze všech pokutových a příkazových bloků je zřejmé, kterých přestupků se žalobce dopustil, kdy a kde se tak stalo a že přestupky podléhají bodovému hodnocení. Závěr o dosažení dvanácti bodů má oporu v podkladech, které správní orgán I. stupně shromáždil.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

17. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
18. O žalobě rozhodl soud bez jednání, jelikož žalobce ani žalovaný na výzvu soudu nesdělili, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasili, a proto se jejich souhlas s tímto postupem presumuje (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu, jehož obsah není předmětem dokazování [viz rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále také jako „NSS“) ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS].

Posouzení žaloby soudem

19. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu

úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Podle odst. 3 téhož ustanovení, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

20. Soud úvodem poznamenává, že žaloba obsahuje v převážné většině velmi obecně vymezené žalobní body bez dostatečné míry individualizace a vztahu ke konkrétnímu případu. Soudu je známo, že zástupce žalobce používá v podstatě formulářové typy žalob se stále stejnými formulacemi, a proto zdůrazňuje závěry NSS uvedené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle nějž *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“*
21. Soud konstatuje, že otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019-32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017-62, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42). Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového, resp. příkazního či „standardního“ přestupkového řízení) a na druhé straně řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového (resp. příkazového) bloku. V projednávané věci soud neshledal žádný důvod, aby se od dosavadní rozhodovací praxe odchýlil.
22. Při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový (resp. příkazový) blok s výjimkou podpisů. Pouze pokud řidič v námitkovém řízení konkrétně zpochybní oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, je třeba si pokutové bloky či jejich kopie vyžádat (srov. např. rozsudky NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS, ze dne 26. 7. 2017, č. j. 6 As 245/2016-44, ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 As 3/2017-34, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, či ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44).
23. Byť žalobcem uplatněné námitky byly zcela obecné, správní orgán I. stupně si vyžádal kopie příslušných pokutových a příkazových bloků. Správní orgány tak postavily najisto, že údaje uvedené v evidenční kartě žalobce odpovídají skutečností uvedeným v blocích, na jejichž základě byly body zaznamenány. Správní orgány ověřily, že skutky spáchané ve dnech 17. 6. 2017, 21. 10. 2017, 31. 8. 2018, 20. 2. 2020 a 11. 9. 2020 byly se žalobcem projednány v blokovém a příkazním řízení na místě, že ve všech případech bylo řízení pravomocně

ukončeno řádně a úplně vyplněným pokutovým (resp. příkazovým) blokem, že žalobce bloky převzal a vše stvrdil svým podpisem [srov. náležitosti pokutového bloku podle § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2017, a náležitosti příkazového bloku podle § 92 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném ke dni spáchání jednotlivých přestupků (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“)].

24. Vzhledem k tomu neobstojí obecné tvrzení žalobce, že se správní orgány nezabývaly způsobilostí jednotlivých podkladů pro záznam bodů do evidenční karty řidiče. Žalobce v žalobě poukazuje na rozhodnutí Městského úřadu Hlučín, Městského úřadu Černošice, Krajského úřadu Jihočeského kraje a Magistrátu města Kladna, z nichž dovozuje povinnost správních orgánů zabývat se způsobilostí jednotlivých rozhodnutí jako podkladů pro záznam bodů. Tvrdí, že žalovaný v rozporu s touto praxí vycházel z toho, že způsobilost jednotlivých podkladů posuzovat nemůže. Posledně uvedenému tvrzení žalobce nemůže soud přisvědčit, je totiž jednoznačně vyvráceno odůvodněním prvostupňového i napadeného rozhodnutí. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že správní orgán I. stupně posuzoval jednotlivé pokutové a příkazové bloky z toho hlediska, zda jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů (hodnotil, zda jsou vyplněny všechny povinné údaje, zda odpovídá počet zaznamenaných bodů a zda údaje na pokutových blocích odpovídají údajům uvedeným v oznámeních o uložení pokut). Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že záznamy bodů byly provedeny v souladu se zákonem o silničním provozu. Náležitostmi jednotlivých bloků se žalovaný zabýval na str. 3 až 5 napadeného rozhodnutí a hodnotil je z toho hlediska, zda jsou konkrétní bloky způsobilým podkladem pro záznam bodů. Správní orgány tedy postupovaly v souladu se závěry judikatury a s tím, jak by podle názoru samotného žalobce měly postupovat. Výtky uvedené v žalobě jsou zcela nepodložené. Soud pro nadbytečnost neprovedl důkaz žalobcem předloženými rozhodnutími jiných správních orgánů ve věci námitek.
25. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových a příkazových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-47). Při zohlednění specifík blokového resp. příkazního řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Ke zpochybnění způsobilosti pokutového, resp. příkazového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na bloku přestupek jako konkrétní individualizované jednání vůbec vymezen (viz např. rozsudek NSS ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-47). V tomto rozsahu soud provedl přezkum náležitostí žalobcem zpochybňovaných příkazových bloků. Vycházel přitom z kopií příkazových bloků, které si vyžádal správní orgán I. stupně.
26. Příkazový blok ze dne 20. 2. 2020 obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, adresu místa pobytu a číslo občanského průkazu), přičemž popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1k zák. č. 361/200 Sb.“ (pozn. soudu: poslední číslice ročníku je na kopii bloku naznačená, ale hůře čitelná) a přestupkové jednání takto: „20. 02.

2020, 14:05 hod., mimo obec lokalita Na Lapáku, směr Pavlíkov, RZ 4AB0217, porušil § 6/1a z. č. 361/2000 Sb., řidič není připoután bezpečnostním pásem – nemá zdravotní výjimku“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 200 Kč uvedený číslem i slovy, služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby, otisk úředního razítka správního orgánu, datum a místo vydání příkazového bloku a podpis přestupce.

27. Není tedy pravdou, že by byl skutek popsán jen zkratkovitě bez uvedení, zda se žalobce přestupku dopustil jako řidič. Výslovně je na bloku uvedeno, že žalobce jako řidič nebyl připoután bezpečnostním pásem. Na bloku je dokonce zdůrazněno, že žalobce nedisponuje lékařskou výjimkou. Odkaz na „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“, tedy § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, v němž je upravena povinnost řidiče být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno, ve spojení se slovním popisem nevyvolává žádnou pochybnost o přestupkovém jednání. Právní kvalifikace spáchaného přestupku je vzhledem k obsahu celého příkazového bloku rovněž srozumitelná a správná. Přestože údaj o roku vydání v označení zákona, který žalobce porušil, mohl být uveden precizněji, z obsahu příkazového bloku jako celku bez pochybností plyne, že žalobce spáchal přestupek podle zákona o silničním provozu. Zaznamenané přestupkové jednání žalobce odpovídá přestupku podle zákona o silničním provozu. Celé číslo právního předpisu, podle kterého žalobce spáchal přestupek, je čitelně uvedeno v konkretizaci přestupkového jednání, přičemž stylem psaní odpovídá i údaji o roku vydání zákona v kolonce s právní kvalifikací. Lze dodat, že neexistuje jiný zákon s číslem 361, který by obsahoval § 125c či jakýkoli přestupek řidiče motorového vozidla. Toto dílčí pochybení tedy nemá za následek nesrozumitelnost či nicotnost příkazového bloku, neboť přestupek žalobce byl v příkazovém bloku dostatečně vymezen. S ohledem na shora citovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu proto není důvod pouze z této dílčí nečitelnosti dovozovat nezpůsobilost pokutového bloku pro záznam do bodového hodnocení.
28. Z výše uvedené formulace je dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce. Označení místa spáchání přestupku je dostačující. Ve spojení s časem a způsobem spáchání je skutek dostatečně individualizován. Údaje na příkazovém bloku jsou srozumitelné a zcela v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20). S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji a na jeho podpis pod příkazovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena razítkem správního orgánu, svým služebním číslem a podpisem, a je tedy jednoznačně identifikovatelná. Z příkazového bloku tedy jednoznačně vyplývá, že žalobce dne 20. 2. 2020 v 14:05 hod., mimo obec, v lokalitě Na Lapáku, ve směru na obec Pavlíkov porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť jako řidič motorového vozidla registrační značky 4AB0217 nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Příkazový blok nevyvolává žádnou pochybnost o tom, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena, a je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
29. Příkazový blok ze dne 11. 9. 2020 obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, místo pobytu a číslo občanského a řidičského průkazu), přičemž popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1k) zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání takto: „dne v 11. 9. 2020 11:50 hod. v Plzni, ul. Karlovarská, § 12/5, zák. č. 361/2000 Sb. – řidič přejížděl z pruhu do pruhu a tím způsobil DN, rz: X“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 1 000 Kč, služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby, otisk úředního razítka správního

orgánu, datum a místo vydání příkazového bloku a podpis přestupce. V kolonce č. 7 je pak u formy zavinění (úmysl/nedbalost) přeškrtnuta varianta: „úmysl“.

30. Není pravdou, že by údaje na příkazovém bloku nebyly čitelné a srozumitelné. Z příkazového bloku jednoznačně vyplývá, že žalobce dne 11. 9. 2020 v 11:30 hodin v Plzni na ulici Karlovarská jako řidič motorového vozidla registrační značky X porušil § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu, když při přejíždění z pruhu do pruhu způsobil dopravní nehodu, čímž se z nedbalosti dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm.) k téhož zákona.
31. Veškeré údaje jsou v příkazovém bloku náležitě a čitelně zaznamenány. Odkaz na „§ 12/5 z. č. 361/2000 Sb.“, tedy § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu, ve spojení se slovním popisem nevyvolává žádnou pochybnost o přestupkovém jednání. Ustanovení § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu stanoví, že přejíždět z jednoho jízdního pruhu do druhého smí řidič jen tehdy, neohrozí-li a neomezí-li řidiče jedoucího v jízdním pruhu, do kterého přejíždí. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce jako řidič porušil svoji povinnost přejíždět z pruhu do pruhu tak, aby neohrozil či neomezil řidiče jedoucího v jízdním pruhu, do kterého přejíždí, neboť svým jednáním způsobil dopravní nehodu. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná a správná. Způsob, jímž jsou v příkazovém bloku označena aplikovaná ustanovení zákona o silničním provozu, je úsporný a neodpovídá způsobu, jakým se ustanovení zákona správně označují. To ovšem reaguje na omezený prostor v kolonkách příkazového bloku a nutnost vyplnit jej relativně spěšně. Takto uvedená právní kvalifikace přestupku představuje podle soudu příklad zkratkovitě, leč přesto srozumitelné formulace, jakou Nejvyšší správní soud pro pokutové bloky připustil v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, a není jí co vytknout. Rovněž způsobu, jakým byl na příkazovém bloku označena forma zavinění spáchání přestupku, nelze cokoli vytýkat. V příslušné kolonce, u které je uvedena poznámka: „nehodící se škrtněte“, je škrtnuta varianta „úmysl“. Je tedy zřejmé, že přestupek byl spáchán z nedbalosti. Zákon o silničním provozu pro spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) nevyžaduje úmyslné zavinění, tudíž pro jeho spáchání postačuje nedbalostní zavinění (srov. § 15 odst. 1 věta druhá zákona o odpovědnosti za přestupky).
32. Soud se neztotožňuje s žalobcem, že název obce a ulice jsou nečitelné. Z příkazového bloku jednoznačně vyplývá, že přestupek byl spáchán v Plzni na ulici Karlovarská. Přestože příkazový blok neobsahuje číslo popisné či jiný údaj, který by sloužil k bližšímu určení místa spáchání přestupku, ve spojení s časem a způsobem spáchání je skutek dostatečně individualizován, a nelze jej tak zaměnit s jiným skutkem, neboť si lze jen těžko představit, že by jiný řidič s vozidlem registrační značky X způsobil dne 11. 9. 2020 přesně v 11:30 hod. na ulici Karlovarská v Plzni dopravní nehodu při přejíždění z pruhu do pruhu. Označení místa spáchání přestupku názvem obce a ulice je proto s ohledem na další údaje uvedené v příkazovém bloku dostačující.
33. Z výše uvedené formulace je dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce i výše sankce. Údaj o výši uložené pokuty je čitelný a shoduje se její vyjádření číslem i slovy. Žalobce byl jako přestupce ztotožněn na základě občanského a řidičského průkazu, což je zcela dostatečné. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji (jménem, příjmením, datem narození, adresou místa pobytu, číslem občanského průkazu a řidičského průkazu) a jeho podpis pod příkazovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Žalobce ostatně netvrdil, že by blok nepodepsal. Oprávněná osoba je na příkazovém bloku označena razítkem správního orgánu, svým služebním číslem a podpisem, a je tedy jednoznačně identifikovatelná. Soud proto

předmětný příkazový blok pokládá za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

34. K ostatním pokutovým a příkazovým blokům žalobce v žalobě neuplatnil žádné konkrétní námitky. V situaci, kdy žalobce nezpochybnil údaje v těchto blocích, nebylo povinností soudu se jimi konkrétně zabývat. Soud proto pouze obecně konstatuje, že náležitostmi těchto pokutových bloků se řádně vypořádal žalovaný, jeho závěry jsou v souladu s kopiemi bloků založenými ve správním spise a soud se s nimi ztotožňuje.
35. S ohledem na výše uvedené soud shrnuje, že obecné tvrzení žalobce, že se správní orgány nezabývaly způsobilostí jednotlivých podkladů pro záznam bodů do evidenční karty řidiče, jakož ani obecné námitky vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem příkazových bloků nejsou důvodné. Soud neprovedl důkaz ani přiloženými pokutovými bloky týkajícími se přestupků jiných řidičů, neboť tvrzení, že obecně je v možnostech správních orgánů řádně vyplnit pokutový blok, nevyžaduje důkaz. Předložené pokutové bloky nemají nadto žádnou souvislost se žalobcem a záznamem bodů v registru řidičů provedeným ve vztahu k němu.
36. Předmětem další žalobní námitky byl nesouhlas se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových (příkazových) bloků žalobce aproboval jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém (resp. příkazním) řízení. Žalobce v tomto postupu spatřuje snahu správních orgánů přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na něj. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém (resp. příkazním) řízení je podmíněno právě souhlasem přestupce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Svým podpisem tak žalobce vlastně správnost pokutového (příkazového) bloku schvaluje. Podpis bloku rozhodně není pouhou formalitou, neboť teprve okamžikem podpisu je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81). Naopak přestupce svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován (viz rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, a ze dne 9. 6. 2016, č. j. 6 As 233/2015-58, srov. dále rozsudek NSS ze dne 21. 2. 2019, č. j. 1 As 467/2018-37). Pokud má přestupce za to, že údaje uvedené v bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně kvalifikován atd.), není jeho povinností blok podepsat. V případě absence podpisu nedojde k vydání rozhodnutí v blokovém (či příkazním) řízení a přestupek bude třeba řešit ve standardním přestupkovém řízení. V souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy že práva svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal pokutový či příkazový blok, přestože by s tím, co je v něm uvedeno, nesouhlasil, vůbec mu neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti údajů v něm uvedených. Podepsal-li žalobce pokutový či příkazový blok, přestože měl údajně za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později komunikovaná výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku k zápisu bodů.

Závěr a náklady řízení

37. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
38. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu dle obsahu spisu v řízení nevznikly žádné

náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost. Soud připomíná, že paušální náhradu nákladů řízení ve správním soudnictví přiznat nelze a je třeba vycházet pouze z nákladů, které účastník prokáže (viz rozsudek NSS ze dne 25. 8. 2015, č. j. [6 As 135/2015-79](#), č. [3344/2016 Sb. NSS](#)).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. května 2023

Mgr. Lenka Oulíková, v.r.
předsedkyně senátu